

Slide 14.1

Lecţia 14:

Logica Floyd-Hoare; Extensia la programe interactive

v1.0 (06.05.07)

Gheorghe Stefanescu — Universitatea Bucureşti

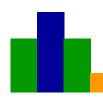
Metode de Dezvoltare Software, Sem.2 Februarie 2007— Iunie 2007

Logica Floyd-Hoare

Cuprins:

- Generalitati
- Logica Floyd
- Logica Hoare
- Verificări de programe structurate
- Extensia la programe interactive
- Concluzii, diverse, etc.

Verificarea programelor

Verificarea programelor este:

• bazată pe demonstrații, necesită interacția om-calculator (nu este complet automatizată), verifică complet comportamentul, și se folosește, în genere, pentru *programe care se termină și produc un rezultat*

[Reamintim că, prin contrast, *model checking-ul* este o metodă de verificare care este:

• bazată pe modele, automată, verifică proprietăți, și se folosește, în genere, pentru programe concurente, reactive]

Sunt folosite două versiuni:

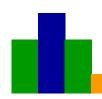
- logica Floyd (pentru programe schemă-logică arbitrare) și
- *logica Hoare* (pentru programe "while" structurate)

Modele Kripke peste logica de ordinul 1

Logică propozițională vs. logică predicativă în stări:

- Model checking-ul (cu CTL) folosește modele Kripke peste *logica propozițională* (i.e., ce avem într-o stare/lume este descris cu o formulă din logica propozițională).
- O întrebare naturală și foarte importantă este dacă putem extinde formalismul pentru a folosi *logica de ordinul întâi în stări*.

Variabile in lumi diferite

Problemă tehnică:

• Să zicem că avem: două stări s_0, s_1 ; o variabilă întreagă x; şi o tranziție de la s_0 la s_1 care crește pe x cu 1

$$s_0 \quad \bigcirc \xrightarrow{x := x+1} \quad \bigcirc \quad s_1$$

- Dacă x = 1 în s_0 , atunci asta implică x = 2 în s_1 .
- Cum putem scrie? Este clar greşit să scriem

$$x = 1 \rightarrow x = 2$$

• Soluţie? Cele două părţi x = 1 şi x = 2 se referă la două lumi diferite, deci avem nevoie de un mecanism care să le conecteze.

..Variabile in lumi diferite

Două soluții radical diferite:

Soluția 1:

- Presupunem că avem nişte *variabile rigide* (*globale*) (ca variabile statice din programele 00) care pot fi accesate din toate stările/lumile.
- Dacă u este o variabilă rigidă care conține valoarea 1 și $s_i(x)$ denotă valoarea lui x în starea s_i , atunci situația anterioară se poate descrie prin

$$s_0(x) = u \rightarrow s_1(x) = u + 1$$

Soluţia 2:

• Facem *transformări locale* astfel ca toate componentele formulei să se refere la *aceeași lume*.

..Variabile in lumi diferite

Tipuri de sisteme: Relativ la soluția 2, avem 3 tipuri de sisteme:

- Evoluție unică: Dat un sistem și o stare inițială, viitorul și trecutul sunt unic determinate.
  - (Matematica clasică s-a focalizat pe astfel de sisteme, descrise uzual prin sisteme de ecuații diferențiale.)
- Evoluţie deterministă: Dat un sistem şi o stare iniţială, se poate determina unic viitorul, dar nu trecutul.
   (Aceste sisteme sunt fundamentale pentru Computer Science. Cartea lui Wolfram "A New Kind of Science" încearcă să le identifice în multe alte domenii.)
- Evoluţie nedeterministă: Dat un sistem şi o stare iniţială, nici viitorul, nici trecutul nu pot fi unic determinate.

  (Curent, neeste sisteme sunt pres complexe pentru o fi eficient
  - (Curent, aceste sisteme sunt prea complexe pentru a fi eficient folosite.)

Din viitor către trecut

Concluzie:

- In sistemele deterministe se poate exprima viitorul în funcție de prezent V = f(P), deci putem translata relații între variabile din viitor R(V,...) în termeni de variabile din prezent R(f(P),...).
- Pentru exemplul nostru banal, x în s_1 este x+1 din s_0 , deci, translatând toată formula în s_0 abţinem

$$x = 1 \rightarrow x + 1 = 2$$

banal satisfăcută.

Logica Floyd-Hoare

Cuprins:

- Generalitati
- Logica Floyd
- Logica Hoare
- Verificări de programe structurate
- Extensia la programe interactive
- Concluzii, diverse, etc.

Metoda Floyd - I: Corectitudine partiala

Input: Condiția satisfăcută de valorile inițiale din program.

Output: Condiția de satisfăcut de valorile de ieșire din program.

Metodă:

- 1. Tăiem buclele prin *puncte de tăietură* (START și HALT sunt automat puncte de tăietură).
- 2. Găsim aserțiuni inductive pentru punctele de tăietură
- 3. Construim condițiile de verificare:

Pentru fiecare drum între două puncte de tăietură X şi Y, fie:

- C_1 aserțiunea din X;
- C_2 aserțiunea din Y (scrisă cu variabilele din X); și
- C_3 condiția de a urma drumul (scrisă cu variabilele din X)

Condiția de verificare este:

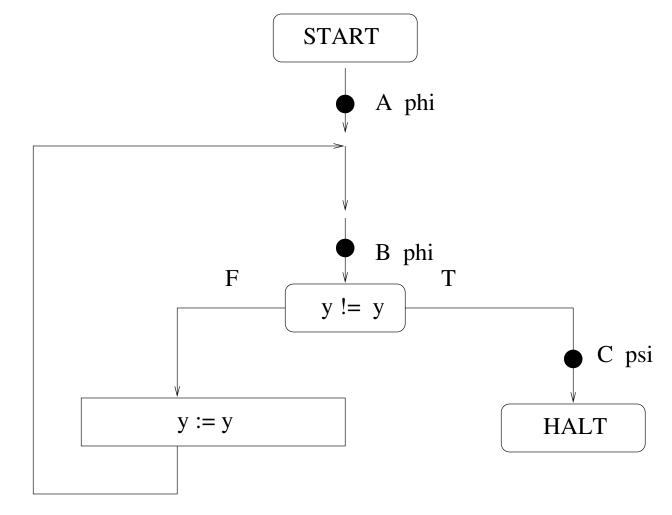
$$C_1 \wedge C_3 \rightarrow C_2$$

..Floyd method - I: Corectitudine partiala

Teoremă: Dacă toate condițiile de verificare sunt satisfăcute, atunci programul este parțial corect, i.e., de fiecare dată când se termină produce rezultatul corect.

Metoda este utilă doar combinată cu terminarea. Spre exemplu, programul următor este parţial corect pentru orice phi şi psi.

Exemplu

Exemplu:

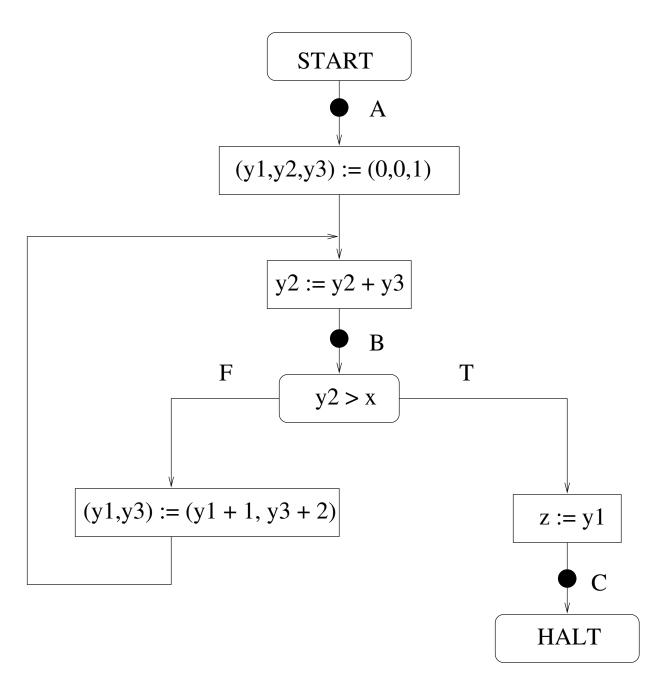
Un program RAD pentru a calcula $z = \lfloor \sqrt{x} \rfloor$

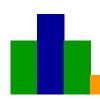
Input $(\hat{n} A)$:

$$x \ge 0$$

Output (în *C*):

$$z^2 \le x < (z+1)^2$$

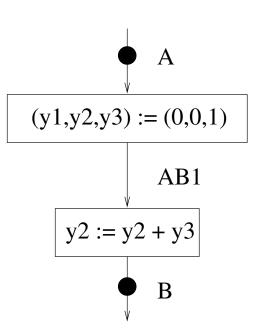
Substitutia inapoi

Backward-substitution: Substituţia înapoi pe drumul de la A la B:

in B: substituţia: (y_1, y_2, y_3) condiţia de drum: T

in AB1: substituţia:
$$(y_1, y_2, y_3)[y_2 + y_3/y_2]$$

= $(y_1, y_2 + y_3, y_3)$
condiţia de drum: T

in A: substituţia:
$$(y_1, y_2 + y_3, y_3)[0/y_1, 0/y_2, 1/y_3]$$

= $(0, 0+1, 1)$
condiţia de drum: T

..Substitutia inapoi

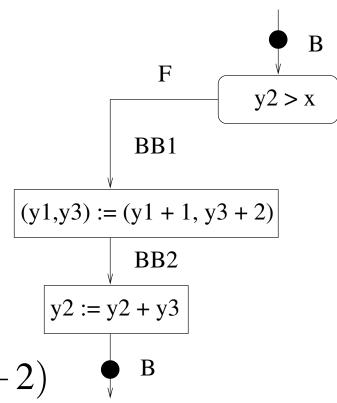
Substituția înapoi pe drumul de la B la B:

in B: substituţia: (y_1, y_2, y_3) condiţia de drum: T

in BB2: substituţia: $(y_1, y_2 + y_3, y_3)$ condiţia de drum: T

in BB1: substituția: $(y_1 + 1, y_2 + y_3 + 2, y_3 + 2)$ condiția de drum: T

in B: substituţia: $(y_1 + 1, y_2 + y_3 + 2, y_3 + 2)$ condiţia de drum: $\neg(y_2 > x)$

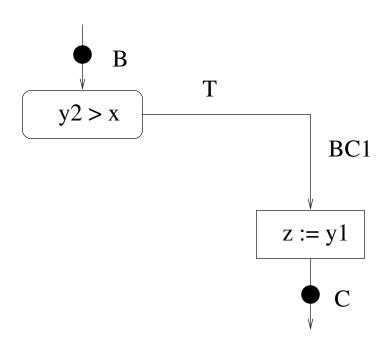
..Substitutia inapoi

Substituţia înapoi pe drumul de la B la C:

in C: substituţia: z condiţia de drum: T

in BC1: substituţia: y_1 condiţia de drum: T

in B: substituţia: y_1 condiţia de drum: $y_2 > x$

Conditiile de corectitudine

Conditiile de corectitudine:

- Aserţiunile în A şi C se dau.
- Incercăm (ghicim) aserțiunea în B:

$$y_1^2 \le x \land y_2 = (y_1 + 1)^2 \land y_3 = 2y_1 + 1$$

• Acum, putem verifica corectitudinea parţială a acestui program, anume:

aserţiunea într-un punct X $\land$ condiţia de a urma un drum XY $\Rightarrow$ aserţiunea din Y

(ultimile două scrise în funcție de variabilele din X)

.. Conditiile de corectitudine

Aserţiunea în B:
$$y_1^2 \le x \land y_2 = (y_1 + 1)^2 \land y_3 = 2y_1 + 1$$

• Drumul A-AB1-B (cu (0,1,1) şi *T*):

$$x \ge 0 \to [0^2 \le x \land 1 = (0+1)^2 \land 1 = 2 \cdot 0 + 1]$$

• Drumul B-BB1-BB2-B (cu $(y_1 + 1, y_2 + y_3 + 2, y_3 + 2)$ şi $\neg (y_2 > x)$):

$$[y_1^2 \le x \land y_2 = (y_1 + 1)^2 \land y_3 = 2y_1 + 1 \land \neg (y_2 > x)]$$

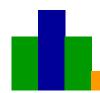
$$\rightarrow [(y_1 + 1)^2 \le x \land y_2 + y_3 + 2 = ((y_1 + 1) + 1)^2$$

$$\wedge y_3 + 2 = 2(y_1 + 1) + 1]$$

• Drumul B-BC1-C (cu y_1 şi $y_2 > x$):

$$[y_1^2 \le x \land y_2 = (y_1 + 1)^2 \land y_3 = 2y_1 + 1 \land y_2 > x]$$

\(\to y_1^2 \le x < (y_1 + 1)^2\)

Aceste condiții sunt formule din logica cu predicate și se verifică ușor că sunt adevărate, deci *programul RAD este parțial corect*.

Metoda Floyd - II: Terminare

Metoda Floyd - Terminare:

- 1. Tăiem buclele (ca mai sus) pentru a găsi aserţiuni inductive bune.
- 2. Alegem o mulţime *bine-formată*, anume o mulţime parţial ordonată care nu are lanţuri descrescătoare infinite.
- 3. Alegem o funcție bună (i.e., bine definită, daca folosim aserțiunile de mai sus) ce folosește variabilele din program.
- 4. Verificăm condiția de terminare, anume în orice buclă *funcția descrește strict*.

Teoremă: Dacă condițiie de terminare sunt satisfăcute, programul se termină.

Exemplu - terminare)

In exemplul nostru,

1. Luăm punctele de tăietură A și B; noile aserțiuni sunt:

in A:
$$x \ge 0$$
;

in B:
$$y_2 \le x \land y_3 > 0$$

2. Luăm numerele naturale cu ordinea "<" și funcția:

in B:
$$x - y_2$$

3. Condiția de terminare este: pe drumul de la B la B

"aserţiunea din B şi condiţia de drum implică faptul că funcţia în B este mai mare decât funcţia în B calculată pentru noile valori ale variabilelor" anume

$$[y_2 \le x \land y_3 > 0 \land \neg (y_2 > x)]$$

$$\to [x - y_2 > x - (y_2 + y_3 + 2)]$$

Deci programul RAD se termină.

Logica Floyd-Hoare

Cuprins:

- Generalitati
- Logica Floyd
- Logica Hoare
- Verificări de programe structurate
- Extensia la programe interactive
- Concluzii, diverse, etc.

Logica Hoare

Logica Hoare:

- Logica Hoare este cazul particular luat de logica Floyd aplicată programelor strucutrate "while".
- Avantajul original al logicii Hoare a fost că putem face verificarea *compozițional*, modular. (Curent, există un formalism composițional și pentru logica Floyd.)
- Totuşi, majoritatea programelor uzuale sunt programe "while", aşa că logica Hoare este acum mult *mai populară* decât logica Floyd.

Un nucleu de limbaj de programare

Programe while (un nucleu de limbaj de programare ca în Pascal, C, C++, ori Java): Definite prin sintaxa:

• Expresii întregi: (n - număr înterg)

$$E ::= n |x| (-E) |(E+E)| (E-E) |(E*E)$$

• Expresii booleane:

$$B ::= \mathtt{true} \mid \mathtt{false} \mid (!B) \mid (B \& B) \mid (B | B) \mid (E < E)$$

• Instrucțiuni:

$$C ::= null \mid x := E \mid C; C \mid \text{if } B \{C\} \text{ else } \{C\} \mid \text{while } B \{C\}$$

Programul factorial

Fac1

Programul Fac1 calculează funcția factorial

```
y := 1;
z := 0;
while (z != x) {
  z := z + 1;
  y := y * z;
}
```

anume, ieşirea este $x! = 1 \cdot 2 \cdot ... \cdot x$.

Triplete Hoare

Triplete Hoare

• Un triplet Hoare este o notație

$$(\phi)P(\psi)$$

- Fromula ϕ se numeşte *precondiție*, iar ψ *postcondiție* a lui P.
- Intuitiv, acestă notație are semnificația:
  - Dacă programul P se rulează într-o stare ce satisface φ, atunci după execuție se ajunge într-o stare ce satisface ψ.
- De fapt, există două semantici diferite $\models_{par}$ şi $\models_{tot}$ una pentru corectitudinea parțială, cealaltă pentru corectitudinea totală: la ultima, se garantează că programul se termină, pe când la prima, nu.

Semantica tripletelor Hoare

Semantica tripletelor Hoare:

• Tripletul Hoare $(\phi) P (\psi)$ este satisfăcut relativ la *corectitudinea parțială*

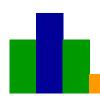
$$\models_{par} (\phi) P (\psi)$$

dacă pentru orice stare care satisface ϕ , starea rezultată după execuția lui P satisface ψ , cu condiția ca programul să se termine.

• Tripletul Hoare $(\phi) P (\psi)$ este satisfăcut relativ la *corectitudinea totală*

$$\models_{tot} (\phi) P (\psi)$$

dacă pentru orice stare care satisface ϕ , programul P garantat se termină şi starea rezultată după execuția lui P satisface ψ .

Reguli de corectitudine partiala

Reguli:

$$\frac{1}{\|\psi[E/x]\| x := E\|\psi\|}$$
Assignment

$$\frac{\left(\eta \wedge B \right) C \left(\eta \right)}{\left(\eta \right) \text{ while } B \left\{ C \right\} \left(\eta \wedge \neg B \right)} \text{Partial-while}$$

$$\frac{\vdash \phi' \to \phi \quad (\!|\phi|\!) C (\!|\psi|\!) \quad \vdash \psi \to \psi'}{(\!|\phi'|\!) C (\!|\psi'|\!)} \text{Implied}$$

Regula Assignment

Assignment:

$$\frac{1}{\|\psi[E/x]\|} x := E \|\psi\|^{\text{Assignment}}$$

- Este axiomă, deci poate fi folosită fără premize.
- Scopul este de a demonstra ψ în starea de după asignarea x := E.
- Translatată în variabilele de dinainte de asignare, condiția devine $\psi[E/x]$.
- Deci, luăm *cea mai slabă precondiție* care garantează că după instrucțiune condiția este satisfăcută.

.. Regula Assignment

Exemple: Fie P programul

$$x := 2$$

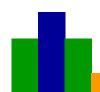
Instanțe ale regulii Assignment

$$- (2 = 2) x := 2 (x = 2)$$

$$-(2=4)$$
 x := 2 ($x=4$)

$$- (2 = y) x := 2 (x = y)$$

$$-(2 > 0) x := 2(x > 0)$$

Regula Composition

Composition:

- Scopul este de a demonstra $(\phi) C_1; C_2 (\psi)$
- In acest sens, ghicim o proprietate interpolantă η
- Verificăm corectitudinea parțială a ambelor părți, i.e., $(\phi) C_1 (\eta)$ şi $(\eta) C_2 (\psi)$
- Cum vedem, regula de compunere Composition (şi mai târziu Partial-while) ilustrează *partea creativă*, ne-automată din metodă, asemănătoare cu ghicirea unor aserţiuni inductive bune în logica Floyd.

.. Regula Composition

Exemplu: Fie P programul

$$x := 2; x := x + 1;$$

Presupunem că trebuie demonstrat

$$(2+1=3) \times := 2; \times := \times + 1 (x=3)$$

Luăm aserțiunea interpolantă x + 1 = 3. Atunci,

1.
$$(x+1=3) \times := \times + 1 (x=3)$$
 (ass)

2.
$$(2+1=3) \times := 2(x+1=3)$$
 (ass)

3.
$$(2+1=3) \times := 2; \times := \times + 1 (x=3) (comp. 1,2)$$

Notă:

• Aici este o demonstrație ad-hoc. Convenţia de scriere a demonstraţiilor este destul de diferită (vezi slide-urile ce urmează).

Regula If-statement

If-statement:

- Spre a ne atinge ținta, dividem testul în două părți, câte una pentru fiecare ramură a if-ului.
- Condiția pentru a urma o ramură este inclusă în precondiția utilizată pentru acea ramură.

Regula Partial-while

Partial-while:

$$\frac{\left(\!\!\!\left(\eta \wedge B\right)\!\!\!\right) C\left(\!\!\!\left(\eta\right)\!\!\!\right)}{\left(\!\!\!\left(\eta\right)\!\!\!\right) \text{ while } B\left\{C\right\} \left(\!\!\!\left(\eta \wedge \neg B\right)\!\!\!\right)} \text{Partial-while}$$

- Ghicim o condiție invariantă η .
- Demonstrăm că η este într-adevăr un invariant, anume η și condiția pentru a accesa corpul lui while implică η .
- Regula Partial-while ne asigură că η este adevărat după instrucțiunea. In plus, aserțiunea finală include și informația că, după while, condiția de acces în corpul lui while este falsă.

Regula Implied

Implied:

$$\frac{\vdash \phi' \to \phi \quad (\!\!| \phi \!\!|) C (\!\!| \psi \!\!|) \quad \vdash \psi \to \psi'}{(\!\!| \phi' \!\!|) C (\!\!| \psi' \!\!|)} \text{Implied}$$

• Regula este evidentă: Dacă se pleacă de la o triplet Hoare valid și se *întărește precondiția* și se *slăbește postcondiția*, tripletul rămâne valid.

Corectitudine & Completitudine

Dacă un triplet $(\phi) P (\psi)$ admite o demonstrație în acest sistem logic scriem

$$\vdash_{par} (\! | \phi \! |) P (\! | \psi \! |)$$

• Corectitudine (uşor; se verifică fiecare regulă separat)

$$\vdash_{par} (\! | \phi |\!) P (\! | \psi |\!) \text{ implică } \models_{par} (\! | \phi |\!) P (\! | \psi |\!)$$

• Completitudine (dificil, nu o dăm aici)

$$\models_{par} (\! | \phi |\!) P (\! | \psi |\!) \text{ implie} 1 \vdash_{par} (\! | \phi |\!) P (\! | \psi |\!)$$

Notă: Completitudinea nu este complet pură, de regulă folosindu-se condiții tehnice care asigură existența invarianților.

Logica Floyd-Hoare

Cuprins:

- Generalitati
- Logica Floyd
- Logica Hoare
- Verificări de programe structurate
- Extensia la programe interactive
- Concluzii, diverse, etc.

O demonstratie

Demonstrații: Ca în orice logică, dată cu astfel de reguli, se pot specifica demonstrații folosind *arbori de demonstrații* (proof trees). Un arbore de demonstrație pentru programul Fac1 este:

 $(\top)$ y := 1; z := 0; while(z != x) {z := z+1; y := y*z} (y = x!)

..O demonstratie

...Cum se vede greu, repetăm figura cu fonturi mai mari - ambele "..." sunt pe aceeași linie):

Tablouri de demonstrații

Tablouri de demonstratii:

- Putem folosi arbori de demonstraţii, ca mai sus, pentru logica Hoare..
- .. dar nu sunt potriviţi decât pentru programe minuscule (ca Fac1 de mai sus).
- O soluție este de a utiliza *tablouri de demonstrații*, i.e., o *mix-tură de cod de program și aserțiuni logice*.

.. Tablouri de demonstratii

Exemplu (tablou de demonstrație):

```
(\phi_0)
C_1;
(\phi_1) justification 1
C_2;
\vdots
C_{n-1};
(\phi_{n-1}) justification n-1
C_n;
(\phi_n) justification n
```

unde în fiecare pas

$$C_i$$
 (ϕ_{i-1}) (ϕ_i)

se folosește o regulă din logica Hoare.

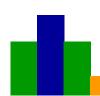
Repetitii

Intrebarea naturală este dacă alternanța

aserțiune → instrucțiune → aserțiune → instrucțiune . . . .
este ori nu *strictă*. Răspunsul este:

- se permite repetarea aserțiunilor una după alta, cu condiția ca ce urmează să fie *implicat* de ce era înainte (aici, putem folosi o logica de ordinul 1 extinsă cu reguli de aritmetică, etc.)
- dar nu se permite repetarea instrucţiunilor fără aserţiuni înter ele

Notă: Motivul asimetriei este că ne focalizăm pe verificarea programelor. O demonstrație complet formală ar trebui să includă și demonstrații pentru implicațiile dintre aserțiuni.

Instructiunea assignment

Assignment:

Cum am văzut în logica Floyd, programele se parseză dinspre viitor către trecut, mutând aserțiunile înapoi folosind tehnica de *cea mai slabă precondiție*.

Exemplu.
$$\vdash (\mid \top \mid) z := x; z := z+y; u := z (\mid u = x+y \mid)$$

$$(\mid \top \mid) (\mid x+y=x+y \mid) \text{ Implied (4)}$$

$$z := x$$

$$(\mid z+y=x+y \mid) \text{ Assignment (3)}$$

$$z := z+y$$

$$(\mid z=x+y \mid) \text{ Assignment (2)}$$

$$u := z$$

$$(\mid u = x+y \mid) \text{ Assignment (1)}$$

Instructiunea if

If: Metoda pentru if este similară, anume *împingem aserțiunile înapoi pe fiecare ramură și colectăm rezultatele deasupra* if-ului.

Exemplu: pentru

$$(\phi)$$
 if (B) {C1} else {C2} (ψ)

avem

- împingem ψ în sus prin C1 obținând un rezultat ϕ_1
- împingem ψ în sus prin C2 obținând un rezultat ϕ_2
- luăm pentru ϕ formula $(B \rightarrow \phi_1) \land (\neg B \rightarrow \phi_2)$

Notă: Mai exact, avem aici o regulă echivalentă pentru if anume:

$$\frac{\left(\left(\phi_{1}\right) C_{1}\right)\left(\psi\right) \left(\left(\phi_{2}\right) C_{2}\right)\left(\psi\right) }{\left(\left(B\rightarrow\phi_{1}\right) \wedge\left(\neg B\rightarrow\phi_{2}\right)\right) \text{ if }\left(B\right)\left\{ C_{1}\right\} \text{ else }\left\{ C_{2}\right\} \left(\psi\right) }$$

..Instructiunea if

Exemplu:

```
\vdash ( \mid \top )  a := x+1; if (a-1 == 0) {y := 1;} else { y := a;} (y = x + 1)
Dem.
    ((x+1-1=0 \rightarrow 1=x+1) \land (\neg(x+1-1=0) \rightarrow x+1=x+1)) Impl. (5)
 a := x+1
    ((a-1=0 \to 1=x+1) \land (\neg(a-1=0) \to a=x+1))
                                                                      Ass. (4)
 if (a-1 == 0)
         (1 = x + 1)
                                                                        If (3')
     y := 1
        (y = x + 1)
                                                                     Ass. (2')
 } else {
       (a = x + 1)
                                                                         If(3)
      v := a
        (y = x + 1)
                                                                      Ass. (2)
    (y = x + 1)
                                                                         If (1)
```

Slide 14.43

Instructiunea while

Instructiunea while:

- Dacă aplicăm substituţia înapoi în while intrăm într-un ciclu infinit.
- Putem depăşi această circularitate printr-o metodă creativă:
   Spre a demonstra

trebuie să *ghicim* (*descoperim*) un invariant portivit η astfel încât

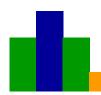
- $\phi \rightarrow \eta$
- $-\eta \wedge \neg B \rightarrow \psi$
- (η) while (B) $\{C\}$ $(\eta \land \neg B)$

Cautarea invariantilor

Sugestii:

- Dacă suntem *autorul* programului:
  - descriem atent relațiile pe care le ştim între diversele variabile din program în punctul curent
  - daca verificarea eşuează, dar formulele sunt bune, probabil programul este greşit ori incomplet şi trebuie amendat
- Dacă suntem doar *verificator* al unui program dat
  - încercăm să găsim formule care să exprime relațiile dintre variabile în diverse puncte din program
  - dacă verificarea eşuează, schimbăm formulele şi reîncercăm verificarea

Exemplu (factorial)

Exemplu: Pentru x = 6 execuţia este:

iteration	z	y	B
0	0	1	true
1	1	1	true
2	2	2	true
3	3	6	true
4	4	24	true
5	5	120	true
6	6	720	false

```
y := 1;
z := 0;
while(z != x) {
   z := z+1;
   y := y*z
}
```

Nu este dificil de *ghicit* că y = z! este un bun invariant: pare a fi (1) *invariant*; (2) *suficient de slab* spre a fi adevărat la intrarea în while; şi (3) *suficient de tare* spre a implica (împreună cu negația condiției lui while) concluzia după while.

..Exemplu (factorial)

Demonstrație pentru:

```
\vdash_{par}:

( | \top |)

y := 1;

z := 0;

while (z != x) \{

z := z+1;

y := y*z;

\{ y = x! \}
```

..Exemplu (factorial)

 $\vdash_{par}$

```
(1 = 0!)
                                                      Implied (8)
y := 1;
   (y = 0!)
                                                  Assignment
z := 0;
   (y = z!)
                                                  Assignment (6)
while (z != x) {
       (y = z! \land z \neq x)
                                            Inv. Hyp. & Guard (2)
       (y \cdot (z+1) = (z+1)!)
                                                      Implied (5)
    z := z+1;
       (y \cdot z = z!)
                                                  Assignment (4)
    y := y * z;
       (y = z!)
                                                  Assignment (3)
   (y = z! \land \neg(z \neq x))
                                               Partial-while (2)
   (y = x!)
                                                      Implied (1)
```

Min_Sum: Fie $a[1], \ldots, a[n]$ un vector cu valori întregi

- o *secțiune* este o zonă continuă $a[i], \ldots, a[j]$ cu $1 \le i \le j \le n$;
- o secțiune cu suma minimă este o secțiune $a[i], \ldots, a[j]$ astfel încât suma $a[i] + \ldots + a[j]$ este cea mai mică din sumele tututor secțiunilor din a.

Exemplu:

• Fie a = [-1,3,15,-6,4,-5]; o secţiune minimă este [-6,4,-5] cu suma -7

Sarcini: De găsit

- un program care să calculeze suma minimă a secțiunilor
- o descriere formală a specificației intrare-ieșire
- o demonstrație a corectitudinii parțială

Soluţii:

- O soluţie simplă, dar neeficientă, este: Listăm toate secţiunile, calculăm sumele, reţinând-o pe cea mai mare - complexitate $O(n^3)$.
- Un algorithm mai complicat, dar linear, este:

```
k := 2;
t := a[1];
s := a[1];
while (k != n+1) {
    t := min(t+a[k],a[k]);
    s := min(s,t);
    k := k+1;
}
```

- s este folosit pentru a reţine suma minimă obţinută până în momentul curent
- t este folosit pentru a reţine suma minimă a tuturor secţiunilor care au un capăt în punctul curent

O execuţie:

• Input n = 6; a = [-1, 3, 15, -6, 4, -5]

iteration	k	t	S
0	2	-1	-1
1	3	2	-1
2	4	15	-1
3	5	-6	-6
4	6	-2	-6
5	7	-7	-7

Specificație:

- S1. ($\top$) Min_Sum ($\forall i, j (i \leq j \leq n \rightarrow s \leq S_{i,j})$)
- S2. ($\top$) Min_Sum ($\exists i, j (i \leq j \leq n \land s = S_{i,j}$)

Aici demonstrăm doar S1. Un invariant portivit este din două părţi, una pentru *s*, cealaltă pentru *t*:

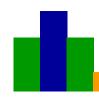
$$\forall i, j (i \leq j < k \rightarrow s \leq S_{i,j}) \land \forall i (i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1})$$

descriind formal proprietățile din enunț: (1) s este suma secțiunii minime din $[1, \ldots, k-1]$, iar (2) t este suma secțiunii minime din $[1, \ldots, k-1]$ printre cele ce se termină în k-1.

Cotectitutine parţială, proprietatea S1: $\vdash_{par}$

```
 \begin{array}{ll} (\mid T \mid) \\ (\mid (a[1] \leq S_{1,1}) \wedge (a[1] \leq S_{1,1} \mid) & \text{Implied (11)} \\ (\mid \forall i (i < 2 \rightarrow a[1] \leq S_{i,1}) \wedge \forall i, j (i \leq j < 2 \rightarrow a[1] \leq S_{i,j}) \mid) & \text{Implied (10)} \\ \text{k} := 2; \\ (\mid \forall i (i < k \rightarrow a[1] \leq S_{i,k-1}) \wedge \forall i, j (i \leq j < k \rightarrow a[1] \leq S_{i,j}) \mid) & \text{Assignment (9)} \\ \text{t} := \text{a} [\mid 1]; \\ (\mid \forall i (i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}) \wedge \forall i, j (i \leq j < k \rightarrow a[1] \leq S_{i,j}) \mid) & \text{Assignment (8)} \\ \text{s} := \text{a} [\mid 1]; \\ (\mid \forall i (i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}) \wedge \forall i, j (i \leq j < k \rightarrow s \leq S_{i,j}) \mid) & \text{Assignment (7)} \\ \end{array}
```



```
while (k != n+1) {
            \forall i (i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}) \land \forall i, j (i \leq j < k \rightarrow s \leq S_{i,j}) \land k \neq n+1  Inv+Grd(2)
            \forall i (i < k+1 \rightarrow min(t+a[k], a[k]) \le S_{i,k}) \land \forall i, j (i \le j < k+1)
                  \rightarrow min(s, min(t + a[k], a[k])) \leq S_{i,j})
                                                                                                  Implied(lemma)(6)
      t := min(t+a[k], a[k]);
            \{\forall i (i < k+1 \rightarrow t \leq S_{i,k}) \land \forall i, j (i \leq j < k+1 \rightarrow min(s,t) \leq S_{i,i})\}
                                                                                                                        Ass (5)
       s := min(s,t);
            (\forall i (i < k+1 \rightarrow t \leq S_{i,k}) \land \forall i, j (i \leq j < k+1 \rightarrow s \leq S_{i,i}))
                                                                                                                        Ass (4)
      k := k+1;
            \forall i (i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}) \land \forall i, j (i \leq j < k \rightarrow s \leq S_{i,j})
                                                                                                                         Ass(3)
     \forall i (i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}) \land \forall i, j (i \leq j < k \rightarrow s \leq S_{i,j}) \land (k = n+1)
                                                                                                                    While(2)
     \{\forall i, j (i \leq j \leq n \rightarrow s \leq S_{i,j})\}
                                                                                                                 Implied(1)
```

Lemă: Dacă $S_{i,j}$ reprezintă suma numerelor dintre i şi j în vectorul a, i.e., a[i] + ... + a[j], atunci:

- 1. $dac \breve{a} \forall i (1 \leq i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}), at unci$ $\forall i (1 \leq i < k+1 \rightarrow min(t+a[k],a[k]) \leq S_{i,k})$
- 2. $dac \breve{a} \forall i (1 \leq i < k \rightarrow t \leq S_{i,k-1}) \land \forall i, j (1 \leq i \leq j < k \rightarrow s \leq S_{i,j}),$ $atunci \forall i, j (1 \leq i \leq j < k+1 \rightarrow min(s,t+a[k],a[k]) \leq S_{i,j})$

Dem. (1):

—dacă
$$i < k : t \le S_{i,k-1} \to t + a[k] \le S_{i,k-1} + a[k] = S_{i,k} \to min(t + a[k], a[k]) \le S_{i,k}$$

—dacă
$$i = k : min(t + a[k], a[k]) \le a[k] = S_{k,k}$$

Dem. (2):

—dacă
$$j < k : min(s, t + a[k], a[k]) \le s \le S_{i,j}$$

—dacă
$$j = k : min(s, t + a[k], a[k]) \le min(t + a[k], a[k]) \le_{by (1)} S_{i,k}$$

Corectitudinea totala

Corectitudinea totală: Ca și în cazul logicii Floyd, corectitudinea totală constă din două părți:

- corectitudinea parțială și
- terminarea

Pentru programele while, regula nouă care se folosește este

Total-while:

$$\frac{\left(\!\!\left(\eta \wedge B \wedge 0 \leq E = E_0\right)\!\!\right) C \left(\!\!\left(\eta \wedge 0 \leq E < E_0\right)\!\!\right)}{\left(\!\!\left(\eta \wedge 0 \leq E\right)\!\!\right) \text{ while } (B) \left\{C\right\} \left(\!\!\left(\eta \wedge \neg B\right)\!\!\right)} \text{Total-while}$$

Ce este nou aici, este o expresie E care descreşte cu fiecare buclă while; spre a o descrie se folosește notația E_0 pentru valoarea lui E înainte de execuția buclei while.)

Exemplu (factorial)

Demonstrație pentru:

```
\vdash_{tot}
```

```
(x \ge 0)
y := 1;
z := 0;
while (z != x) {
z := z+1;
y := y*z;
}
(y = x!)
```


..Exemplu (factorial)

```
(x \ge 0)
   (1 = 0! \land 0 \le x - 0)
                                                            Implied (8)
y := 1;
   (y = 0! \land 0 \le x - 0)
                                                       Assignment (7)
z := 0;
   (y = z! \land 0 \le x - z)
                                                       Assignment (6)
while (z != x) {
        (y = z! \land z \neq x \land 0 \leq x - z = E_0) Inv.Hyp.& Guard (2)
        (y \cdot (z+1) = (z+1)! \land 0 \le x - (z+1) < E_0) Implied (5)
    z := z+1;
        (y \cdot z = z! \land 0 \le x - z < E_0)
                                                       Assignment (4)
    y := y * z;
        (y = z! \land 0 \le x - z < E_0)
                                                       Assignment (3)
   (y = z! \land \neg(z \neq x))
                                                      Total-while (2)
   (y = z!)
                                                            Implied (1)
```


Logica Floyd-Hoare

Cuprins:

- Generalitati
- Logica Floyd
- Logica Hoare
- Verificări de programe structurate
- Extensia la programe interactive
- Concluzii, diverse, etc.

Extensia la programe interactive

a se insera...

Logica Floyd-Hoare

Cuprins:

- Generalitati
- Logica Floyd
- Logica Hoare
- Verificări de programe structurate
- Extensia la programe interactive
- Concluzii, diverse, etc.

Concluzii, diverse, etc.

a se insera...